ORATIO

EX

HARVEII INSTITUTO

HABITA IN

THEATRO

COLLEGII REGALIS

MEDICORUM LONDINENSIS

XV Cal. Novemb. MDCCLXVIII.

A RICHARDO WARREN, M. D.

Medico Regio ordinario Coll. Reg. Med. Lond. et Regiæ Societatis Socio.

LONDINI:
Apud M. Hingeston.

M.DCC.LXIX.

VIRO PLURIMUM COLENDO

COLLEGII MEDICORUM

PRÆSIDENTI

THOMÆ LAWRENCE,

ET

SOCIIS EJUSDEM ORNATISSIMIS,

HANC

ORATIONEM,

IPSORUM JUSSU HABITAM,

ET IN PUBLICUM EMISSAM,

D. D.

RICHARDUS WARREN.

ORATIO

EX

HARVEII INSTITUTO, &c.

CUM prudenter, apud omnes ferè gentes, proviſum ſit, ut, rerum ad communem utilitatem ſapienter inſtitutarum, annua fieret recordatio; ne miremini, Auditores, quòd, ex illuſtriſſimi Harveii auctoritate atque inſtituto, apud nos pariter mos obtineat, ut in hominum, de nobis optimè meritorum, retrò eamus memoriam; et ut ii, quorum munificentiâ, res noſtra communis in hunc amplitudinis gradum evecta eſt, gratâ ac ſolenni commemoratione concelebrentur. Nec

minùs commodo noſtro, quàm dignitati, conſuluiſſe videtur vir ſapientiſſimus: voluit enim, ut inſtitutum hocce, non ſolùm virtutibus vitâ functorum prædicandis, verùm etiam viventium excitandis, inſerviret: voluit, ut quoties majorum noſtrorum imagines intenti ſuſpiciamùs, toties ad eorum imitationem, flagrantiore quodam deſiderio, incenderemur.

Ut demandato mihi officio ritè perfungar, unde auſpicatiùs ordiar, aut ad quem priùs ſe convertat oratio noſtra, quàm ad Linacrum; virum, non ſolùm de ſocietate noſtrâ, de medicinâ ipſâ, ſed de toto orbe literario, optimè meritum?

Piget retrò reſpicere, et replicare memoriam temporum, literis ingeniiſque infeſtorum, cùm fracta Romani imperii columna artium quoque ruinam ſecum traxit: cùm doctrinæ illa lampas, quæ a Chaldæis primitùs ad Ægyptios tradita, ab Ægyptiis ad Græcos, a Græcis ad Romanos deinceps ceſſerat, per mille annos aut extincta ac proculcata jacebat, aut in monachorum clauſtris abſcondita, lumen quoddam malignum ac ſubluſtre vix, aut ne vix quidem, alicubi fundebat. In hoc calamitoſo rerum ſtatu, qui tenebras primus diſpulit, qui literis, tanquàm ex Gothorum diluvio naufragis, amicum lumen extulit, hiccine non a poſteris colendus, ſuſpiciendus, et veluti ſanctum ſidus, adorandus?

randus ? Hoc autem omne, quantumcumque, noſter præſtitit LINACER. Qui, cùm domi non habuerit unde diſceret, in Italiam, humanitatis et elegantiæ tunc temporis domicilium, migravit ; ubi ex POLITIANO facundiam, ex DEMETRIO Græcam linguam, ex HERMOLAO didicit philoſophiam. Quantus erat, in matheſeos medicinæque fontibus aperiendis, teſtantur * PROCLUS et † Galenus : Quantus in Romanis literis accuratè excutiendis, ‡ *emendata ſtructura Latini ſermonis* : Quantus in medicinæ ſcientiâ, et ſcripta medica, et in ipſâ exercendâ arte mira felicitas : Quantus denique in omni literarum genere excolendo, duplex officium, et § regii juvenis animum diſciplinis informandi, et corporis ſanitatem ſimul tuendi, ſatis demonſtrat.

Ego verò, ſi dicam planè quod ſentio, hunc egregium virum, non ob benevolentiam, quæ illi

* PROCLI Σφαιραν Latinè verſam, typis mandavit Venet. Anno 1499, & ARTHURO Principi, cujus præceptor fuit, dedicavit LINACER.

† GALENI Περι Κρασεων libros tres——Περι της Ανωμαλου Δυσκρασιας librum unum——Περι Φυσικων Δυναμεων libros tres——Περι Χρειας Σφυγμων librum unum——Θεραπευτικης Μεθοδε libros quatuordecim——Περι των Ὑγιεινων libros ſex Latinè interpretatus eſt ; et tantâ fide, tantâ luce, tanto Romani ſermonis nitore (ut ſecundum ERASMUM) nihil uſquam deſideret lector Latinus.

‡ Vide THOMÆ LINACRI De emendatâ Structurâ Latini Sermonis Libros ſex.

§ ARTHURI fil. HEN. VII.

ſumma

ſumma inerat, neque ob munificentiam, quæ quoque magna fuit, neque ob literarum peritiam, neque ob cæteras plurimas virtutes, quibus tamen vel maximè floruit, tantùm prædicandum arbitror, quantùm ob ſingularem illam prudentiam, quâ medicos, quaquaverſùm diſperſos, nullis legibus obſtrictos, in unum congregavit, et ex iis, qui virtute et doctrinâ præ cæteris pollebant, ſodalitium conſtituit. Probè ſcilicet intellectum habens, quanta ad illos commoda, ſtudiorum fœdere et liberali ſocietate conjunctos, ex conſortio invicem redundarent! Quantò ex intermiſcendis radiis pulchrior, quantò ardentior effulgeat mutuo repercuſſus literarum ſplendor!

Artis ſuæ, civiumque, non minùs remediis, quàm morbis ipſis, vexatorum, miſeratus eſt vicem; monachos, literarum rudes, tarditate ingenii laborantes, anili ſuperſtitione irretitos, de rebus medicis, ſi quæ aliæ reconditiſſimæ, judicandi peritiam ſe conſecutos eſſe jactitantes, contemptui habuit; homines naviter impudentes, e quibuſlibet officinis reptantes, ſine artis medendi elementis, etiam ferè ſine literis, lucro tantùm inhiantes, impiè imperitèque, pro ſalutaribus mortifera conſcribentes, indignè tulit. Anteceſſores igitur noſtros, Regis gratiâ et Senatûs auctoritate, in ſodalitium aſcivit, ut in poſterum omnibus rectè faciendi aut

incuſſa

incuſſa fuerit voluntas aut impoſita neceſſitas----- in ſodalitium, illius ſub auſpiciis, illiuſque nomine militaturum, et inſcientiam perpetuò impugnaturum, ne medicina, ab eo tandem in libertatem vindicata, iterùm vileſceret, et in ſervitium relaberetur.

LINACRUM ſubſecutus eſt JOANNES CAIUS; vir, ad literas, arteſque ornandas et propagandas, planè natus. Qui, poſtquam quicquid medicinæ, literarum, artiumve tulerit Italia, redux in patriam tranſvexiſſet, ad perlegenda veterum monimenta viam nobis aperuit, perplurimaque, præcipuè in re medicâ, miro acumine illuſtravit.

Anatomiæ ſcientiam princeps in his regionibus excoluit, inventiſque compluribus locupletavit: et quidem tanta de eo percrebuerat fama, ut, vel ipſo Rege hortante et auſpicante, ſtrenuam prælectionibus anatomicis operam impenderit: et hunc laborem utiliſſimum per viginti ferè annos indefeſſus exequendo, docendoque, quantum rationes ex anatomiæ fontibus depromptæ arti noſtræ inſervire poſſunt, medicinæ rationalis fundamenta primus poſuit, et facem HARVEIANAM, lucem ſplendoremque mox ubique allaturam, quaſi accendit.

Sed non tantùm literas ſeveriores, verùm etiam artes elegantes, omnemque humanitatem coluit. Architectonicen, artem Philoſopho non indignam,

uptote quæ alias artes quaſi ſatellites habeat, magnopere dilexit, et agreſti ſuæ Britanniæ hujus ornatiſſimæ ſcientiæ rudimenta adeò felicitèr intulit, ut, noſtro hodierno ſæculo, non vobis veſtra, Athenienſes, MINERVÆ templa; nec tibi, ROMA, tuam * Palatinam, et ſuperbas illas OCTAVIANAS porticus ulteriùs invidendas cenſeamus.

Hos verò intra parietes, præcipuo honore ſemper memorandus eſt CAIUS, quippe qui, ad Collegii noſtri ſalutem unicè compoſitus, ſtudiorum fautor, diſciplinæ ſtator, leges et tulit, et vindicavit. Langueſcente quondam poteſtate veſtrâ, et conſiliis contra civitatis noſtræ ſtatum initis, adfuit CAIUS, in curiam deſcendit, et auctoritati veſtræ labefactatæ pondus denuo reſtituit atque momentum.---Vobis interim gratulari liceat, Collegæ ornatiſſimi, qui tam illuſtrem anteceſſorem, quem ſanè longo ſequi intervallo haud eſſet inglorium, aſſecuti eſtis. Leges, quas longa dies antiquaverat, refixiſtis; novaſque, ea jubentes, quæ facienda ſunt, prohibenteſque contraria, tuliſtis:----et, quod palmarium eſt, auctoritatem veſtram, nuper indigniſſimè oppugnatam, ſummâ fide, pari conſtantiâ, nec minori verecundiâ defendiſtis, fulciviſtis, ſuſtinuiſtis. Et quidem ego, quotieſcunque hanc ornatiſſimam coronam intueor, et circumſpicio, videor mihi refici, et recreari;

* SUETONII Vit. AUGUST. c. 29.

ari; fidentiùs enim dicere audeo, ſint lites, ſint controverſiæ, ſint conjurationes, non deerit Caius, non deerunt cauſæ noſtræ vindices acerrimi.

Si tantus ſit apud vos, Auditores, Caii, ſi Linacri tantus honos; huic, quòd ædes noſtras fundaverit; illi, quòd fundatas conſervaverit; utrique quòd medicinam antiquiorem excoluerint, et ſcriptis illuſtraverint; quâ non Harveium reverentiâ accipietis? Qui medicinam, quam ſui omnino diſparem vana effinxerat philoſophia, de novo inſtauravit: Qui inſanientis ſapientiæ ſomnia fugavit: Qui, veluti ſol exoriens, erroris nebulas, ex opinionibus commentitiis, et conjecturarum temeritate conflatas, diſſipavit; effecitque, ut medicina, ſibi in poſterum fidens, pennas majores extendere, et ultra terminos empirices vexillum attollere, non dubitaverit. Harveius, ſimplex, patiens, intentus operi, præter verum nullius avarus, certam experimentorum fidem vanis opinionibus opponendo; naturamque, nunc in minimis evaneſcentem, nunc in maximis diffuſam, indefeſſus perſequendo, univerſam hominis fabricam tandem ſubjecit oculis. Id quod non novit Hippocrates, id de quo Galenus et Arabes plurima balbutierunt, abſolutum vobis tradidit Harveius. Quot, et quàm variis, pulchrè enarratis diſputationibus, ubique abundant immortalia ejus opera? Quot porrò exindè deductis et

clarè

clarè explicatis præceptis, quæ vel medico, ægri lecto aſſidenti, emolumento eſſe poſſint? Nihil ibi abſtruſum, nihil affectatum, ſcripſit nimirum, non ad inanem famam captandam, ſed ad humani generis utilitatem promovendam; non tam in animo habens, ut admirentur legentes, quàm ut intelligant.

Tuas ergo laudes, divine Senex, non tam ornare eſſet adulationis, quàm, de iis ſilere, invidiæ. Tibi, et tibi ſoli, vera et inconcuſſa medicinæ principia nos debere, lubentes agnoſcimus; eritque profecto, (non vana auguror) erit, apud omnes veri cultores, famæ tuæ perpetua recordatio: et cùm ſtatuarum, quas grata tibi erexit, et erectura eſt patria, perîerit forma et venuſtas; ſcripta tua, mentis veram imaginem exhibentia, nunquam conſeneſcent, ſed viridem quaſi juventutis florem conſervabunt.

Detecto ſanguinis circulo, ad artem rationalem quaſi in incunabilis fovendam, complures magni nominis viri, in hâc noſtrâ palæſtrâ ſummâ cum laude exercitati, ſeſe accinxerunt. Quid Lowerum, Glissonium, Whartonium commemorem, qui intra anguſtiores, partium aliquot corporis, aut viſceris cujuſlibet, limites coerciti, operam felicitèr navârunt? Quid alios multos, qui ab eâdem lampade lucem petentes, de nutritione et auctu corporis, de ſanitate et morbis, de vitæ, mortiſque cauſis, egregiè ſcripſerunt?------At

Ad

Ad famam laudemque HARVEIANAM proximè accedit SYDENHAMUS : nam ſi ſummo honore cumulandus, qui artis fundamenta jecit, vix minori proſequendus eſt, qui exædificavit. Huic erat ingenium ad artem medicam adeò comparatum, et quaſi naturâ accommodatum, ut medicus quodammodo natus videatur. Nullius in verba jurans, nihil ex hypotheſi fingens, nullius ſcrinia compilans, ſed mirâ ſedulitate ægrotantium lectis aſſidens, et HARVEII ſui exemplo, quid natura ipſa faceret, ferretve, curiosè inveſtigans ; morborum hiſtorias ſummâ fide et judicio enarravit ; varietates et minutiſſima quæque diſcrimina internovit, et ob oculos dilucidè poſuit; et quid in quoque natura indicet, accuratiſſimè notavit. Non verbis ſed rebus, non opinionibus ſed veritate, fretus, morbis rapidiſſimis leges dare non reformidavit, certamque medendi rationem, quaſi digito, commonſtravit.

Nec prætereundus eſt MORTONUS, licèt in caſtris longè diverſis militaverit ; nam neceſſitudinem inter febres quaſdem continuas et intermittentes detexit ; febres omnes ad remiſſionem tendere, utiliſſimum ſanè in praxi præceptum, docuit ; et cortici Peruviano, magno Dei O. M. dono, cujus ope morbos tam graves expugnamus, indignè exulanti civitatem poſtliminio reddidit.

D Nec

Nec unquam oblivifcamur plurima et maxima nos fagacitati RADCLIVIANÆ debere. Qui, abnormis fapiens, ingenio et experientiâ eruditus, immenfam illam remediorum fylvam, quam aut recentium ignorantia, aut inepta nimìs antiquorum reverentia fuperftitiosè atque aniliter confecraverat, præcidit: ægros et languentes, morborum dolore et remediorum faftidio, liberavit.

Huic fucceffit magnum illud Gymnafii hujus, et Britanniæ noftræ, decus, RICHARDUS MEADUS; qui, varios hominum mores et fcripta pariter contemplando, quicquid aut humanæ menti excolendæ, aut rei medicæ perficiundæ, erudita antiquitas et recentiorum ingenia contulerant, arripuit. His opibus fretus, omnia literarum elegantiorum, et optimè enutritæ indolis ornamenta tam felici operâ in hanc artem tranftulit, ut præftantiffimos, qui, non dicam ex Italorum aliquâ, fed ex fcholâ illâ veteri Coâ, Cnidiâve, olim provenerunt, longè fuperaverit. Incredibilem in ægrotis tractandis felicitatem, promptam femper in egenos liberalitatem, fummam in omnes benevolentiam, fui temporis homines experti funt: raram ejus in rebus reconditiffimis perfpicientiam, linguarum exquifitam peritiam, diffufam facræ et profanæ vetuftatis cognitionem, miram denique, quâ omnes artes, ipfe fummus artifex fovebat, fedulitatem, nofcunt præfentes, non

tacebunt

tacebunt poſteri. Et quod nequaquam prætermittendum eſſe judico, tantâ licèt auctoritate in regno medico potitus ſit, ut, quodcunque voluit, potuerit; nemo tamen potentiam ejus unquam ſenſit, niſi aut levatione periculi aut acceſſione dignitatis.

Huic noſtri ordinis inſigni ornamento liceat alterum adjungere: liceat oratori veſtro pietati tandem indulgere ſuæ: liceat, Auditores, magnis his nominibus virum* inſerere, vobis omnibus amiciſſimum, mihi verò arctiſſimâ neceſſitudine conjunctum; virum, quem alii experti ſunt non minùs urbanitate, quàm morum ſimplicitate, verè amabilem; ego verò amicum, præceptorem, parentem.----Vir erat, ſi quis alius, ad ſocietatem planè factus. Quid illo aut fidelius amico, aut ſodali jucundius? mira in ſermone, mira etiam in ore ipſo, vultuque ſuavitas. Ad hoc, ingenium dulce, facile, eruditum, ſemper infra aliorum æſtimationes ſe metiens, nihil ſibi vindicans. Laborioſum vitæ curriculum, ut vobis veſtræque arti quam maximè inſerviret, inſtituit et peregit. Poſtquam Baconi philoſophiam illuſtrâſſet, et auctiorem reddidiſſet, ad artem chemicam excolendam ſeſe accinxit. Artem ſatis in ſe amplam invenit, ſed caligine involutam, iiſque principiis

* P. Shaw, M. D. Regibus Geo. II. et III. med. ordinar.

cipiis ferè innixam, quæ vix intelligi, nedum explicari potuerunt. Huic arti multum lucis attulit inſignis ille philoſophiæ experimentalis inſtaurator BOYLEUS; qui tamen non tam nova chemiæ extruxit fundamenta, quàm dejecit vetera: lautam ſatis ſupellectilem ab eo, rationes verò non accepimus; materiam unde erui poſſit vera rerum explicatio uberem ſatis reliquit, explicationem verò non attigit. Hic igitur, cujus deſiderio omnes tenemur, farraginem BOYLEANAM aptè, diſtinctè, ordinatè diſpoſuit, ex fumo lucem dedit, ea demùm chemiæ poſuit principia, ut artem verè philoſophicam eſſe jam tandem agnoſcamus, et quòd inter ſcientias jure reponi mereatur, lubentiſſimè illi acceptum referamus.---Idem, juvenis admodum, literarum et medicinæ culturæ totum ſe tradidit; quod ſatis teſtantur multa et erudita opera, nonnulla quidem ab aliis ſcripta, ſed ab eo edita et illuſtrata, nonnulla proprio marte elaborata. Fatendum ſanè eſt quòd quædam forſan præpropero et præcoci ingenio, generoſi tamen, etſi nondum ſubacti ſaporis, inter prima ſtudiorum rudimenta effudit: nec pudet hoc fateri, cum hujuſmodi ſcripta, quæ aliorum famæ forſan ſatis eſſent, ipſe (nam ſæpe de iis pulchrè diſputantem audivi) ipſe ſolitus eſt minoris facere. "More "ſcilicet magnorum virorum, et magnarum rerum

"fiduciam

"fiduciam habentium; nam levia ingenia, quia "nihil habent, nihil ſibi detrahunt. Magno ingenio, "multaque nihilominus habituro, convenit etiam "ſimplex veri erroris confeſſio; præcipuèque in eo "miniſterio, quod utilitatis cauſâ poſteris tra- "ditur *."

Hactenùs pietati et neceſſitudini ſuaviſſimæ parentavimus: amicitia demùm poſtulat, ne Te, WOLLASTONE, ne Te, HADLEIE, ingrato ſilentio premeremus. Quos, juvenes ambos, ſtudiorum æquales, et ſocios meos, una mecum Academia iiſdem diſciplinis informavit. Optimarum artium adoleſcentes, quos ingenuis virtutibus natura ditaverat, induſtria perfecerat, meliore animo ingenioque, quàm fortunâ, uſos, Quis veſtrûm, Auditores, non mecum ploraverit? vitam, quam aliis utiliſſimam, ſibimetipſis honeſtiſſimam, ſe tracturos, ſpem bonam certamque fecerant, immaturâ morte febres ineluctabiles abruperunt:

Oſtendunt terris hos tantùm Fata, nec ultra
Eſſe ſinunt.

Cùm verò ſit præcipuum ſuperſtitum officium, non tam fletu plauſuve mortuos proſequi, quám quæ voluerint meminiſſe, quæ mandaverint exequi; gratulor vobis, Collegæ ornatiſſimi, quòd deliberatum vobis, et conſtitutum habeatis, eo modo anteceſſoribus veſtris gratias rependere, quo

E illi

* Vide CELSUM.

illi maximè rependi velint; amare ſtudia humanitatis, et promovere; tueri diſciplinas veſtras; arcem hanc Apollineam defendere; et quæ ab alienâ virtute accepiſtis, veſtrâ ornare. Laudo fortunas noſtras, ſæpiuſque ſum laudaturus, quòd jam tandem major nobiſcum intercedat literarum neceſſitudo, ſtudiorumque in eâ, quam profitemur, arte, arctior conjunctio. Laudo fortunas reipublicæ medicæ, quòd, abſolutâ immortalis * HARVEII Operum editione, aliquid e propriis ſcriniis, conjunctis viribus, meditati ſitis †. Pergite de toto genere humano benè mereri, et, quæ apud vos jam premitis, ſcripta fidenter depromite; ut intelligant omnes quanto in pondere eſſe debeat, nullis innixa commentis, veſtra res medica; quantâ in gratiâ ea ſocietas, quæ nihil priùs conſultum habet, quàm ſalutem concivium promovere.

* GULIELMI HARVEII Opera omnia a Collegio Medicorum Londinenſi edita 1766.

† Medical Tranſactions publiſhed by the College of Phyſicians in London 1768.

F I N I S.